У нього душа літає у вітрі,
Він чує звуки небесних послань,
Шукає розраду десь в повітрі,
Відкриє досі невидиму грань...

Самотня гітара через плече,
Хриплий голос серед облуд,
Весь світ кудись у прірву несе,
А в нього свій магічний талмуд...

Акорди збираються в щільне кільце,
Щоб розбити нарешті стіну,
І завжди знайдеться красиве слівце,
Щоб збудити дрімаючих з сну...

Десь по дорозі до власного додому,
Можна сотні разів помилятись,
Набити на цьому велику оскому,
Та все ж нізащо, нізащо не здатись...
Переклад "Мандрівника"